

både fly og skibe. Det er ikke rimeligt, at Danmark skal tage hele reduktionen alene. Hver gang Mærsk sejler ud med et skib, som måske sejler fra Afrika til Australien, har de et CO₂-udslip, og det ikke rimeligt, at Danmark skal tillægges det CO₂-udslip.

Til gengæld er det rimeligt, at man finder en fair fordeling over hele verden. Det kan jeg være fuldstændig enig med hr. Eyvind Vesselbo i.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Nu sagde fru Mette Gjerskov, at der ikke var nogen grund til at blive småperfid. Jeg må altså sige, at det sker ganske ofte, når klimadebatten kører, at det synes temmelig småperfidt, både de ting, der bliver sagt, de modsætninger, der bliver trukket op, og de henvisninger, som man bruger.

Her i debatten i dag har vi indtil videre haft primært tre henvisninger til den politik, man forsøger at promovere. Det er for det første Stern, for det andet Al Gore og for det tredje IPCC. Der er ingen tvivl om, at der her er tale om tre autoriteter, men som på så mange andre områder tror jeg, det er væsentligt, at man holder sig for øje, at man skal holde politik og religion adskilt. Og nogle gange kan den status, som man tillægger Al Gore, IPCC og Nicholas Stern, altså godt have mere religiøs karakter end egentlig politisk-videnskabelig karakter.

Derfor synes jeg, at det er på sin plads at starte med at gøre opmærksom på, at der er alvorlige og graverende videnskabelige fejl i de rapporter, som Nicholas Stern udarbejder. Bl.a. er det forhold, at han tillægger skadevirkningen af 1 t CO₂ en pris af 85 US dollar, fuldstændig graverende, for ikke at bruge et strengere udtryk, der ville komme i strid med Folketingets forretningsorden, set i forhold til, at William Nordhaus på University of Yale, som nok er den fremmeste klimaøkonomiforsker overhovedet, sætter prisen til ca. 2½ dollar. Altså, den fremmeste forsker lige på det område siger, at 1 t CO₂ forårsager skade for 2½ dollar, og Nicholas Stern, den tidligere britiske premierministers gode ven, siger, at det er 85 dollar. Det kunne godt være, at man så skulle underkaste hans konklusioner og

rapporter en lidt mere nøgtern vurdering end det, som vi hører at andre gør:

Al Gore, som jo turnerer verden rundt for at sætte fokus på klimaproblematikken, er ved den britiske landsret blevet dømt for, at hans film, »An Inconvenient Truth«, »En ubehagelig sandhed«, på ni områder simpelt hen strider mod kendte videnskabelige forhold. Man må ikke bruge Al Gores film i det britiske undervisningssystem som undervisningsmateriale uden at levere korrektioner på ni afgørende områder.

IPCC, som jo nok trods alt er en noget større autoritet end de to førnævnte, skal vi altså hele tiden huske på er et regeringsorgan. Det er et Intergovernmental Panel on Climate Change, altså et panel, der er sammensat af regeringer, ikke af forskere. Det er meget væsentligt at holde sig for øje, når man diskuterer i klimadebatten.

Jeg synes, det er væsentligt, at uanset hvad man gør, skal man hele tiden bruge pengene der, hvor man får mest for dem. Der er ingen tvivl om, at CO₂ spiller en stor rolle for klodens klima. Om det er de 2 pct., som mennesket udleder, eller de 98 pct., som kloden selv udleder, kan man jo diskutere, men at CO₂ spiller en stor rolle for klimaet, er der ingen tvivl om.

Til gengæld er der stor tvivl om, hvor meget vi rent faktisk kan påvirke den udvikling, som kloden har, ved de meget ambitiøse forpligtelser og målsætninger, som EU, andre organer og andre lande sætter sig. Jeg synes, det er væsentligt, at man, uanset hvilke forskningsresultater der kommer, har en nøgtern tilgang til det, at man siger: Hvordan er det præcis, at vi sikrer menneskeliv, at vi bekæmper tørke, at vi bekæmper hungersnød, mindsker vandstandsstigninger bedst muligt? Gør vi det ved bare at byde over og over igen og igen med højere og højere reduktionsmål, eller gør vi det ved at bruge de utrolig mange milliarder dollar, vi taler om, til at fremme bedre produktionsforhold i den fattige verden, til at bygge bedre bølgebrydere, bedre dæmninger osv.?

Med andre ord: Bruger vi pengene bedst på at reducere CO₂ eller på at tilpasse os de klimaforandringer, vi står over for? Det er en helt relevant diskussion og en helt nødvendig diskussion, og derfor har det været helt afgørende for os, at det i det forslag til vedtagelse, som vi står bag, bliver understreget, at der tilstræbes omkostningseffektive og markedsbaserede løsninger.